

Đề bài:

Em đã từng thấy
rất nhiều loại hoa
khác nhau. Em
hãy tả một loài
hoa em yêu thích.

Bài làm 1

Hoa cải

Mùa xuân đến, khắp nơi đều nở rộ những bông hoa rực rỡ thắm tươi. Hoa đào thì phớt hồng, hoa táo thì trắng muốt, còn hoa hải đường thì những cục than hồng rực lên giữa đám xanh thẫm. Thật là muôn màu, muôn vẻ, hoa nào cũng đáng yêu. Nhưng riêng em, em thích nhất là hoa cải.

Một chiều chủ nhật ba bảo em đi chăn trâu, đường qua một ruộng cải. Từ xa đã phảng phất một mùi hương thơm dịu ngọt, lòng em thật là thư thái. Em vội đánh trâu rảo bước đến bên ruộng, mãi mê ngắm nhìn toàn cảnh.

Hoa cải quả là đẹp thật. Xem này, tàu lá xanh mượt, còn hoa thì vàng thơm, cánh hoa màu hoàng yến khẽ lay động, như đang vẫy gọi. Đài hoa non tơ tỏa ra một mùi thơm dễ chịu. Những bông hoa nở xòe các cánh, để lộ ra đám nhụy vàng chóc. Đây đó đàn ong vo ve kêu, vồ nhanh những đôi cánh mỏng tang, trong suốt sà vào đám nhụy mà hút mật một cách tham lam. Em mãi mê với đám ruộng hoa cải vàng thơm đó, không còn muốn dời chân đi đâu nữa. Dưới ánh mặt trời, cánh hoa như tươi hơn, rực rỡ hơn. Một cơn gió thoảng qua, những bông hoa cải vàng lại mỉm cười như e thẹn. Cả đám hoa vàng nổi lên trên nền xanh mượt, như lại tươi hơn, sống động hơn. Nhánh hoa đung đưa theo chiều gió, tựa như đang nhảy múa.

Em yêu thích hoa cải, không vì mùi hoa thơm dịu, sắc hoa tươi đẹp. Mà điều chủ yếu là hoa đậu sọ cái giá lạnh của mùa đông, hoa vẫn nở rộ trong gió mùa lạnh lẽo. Dù là vùng núi hẻo lánh hay dốc đá cheo leo, cây hoa cải vẫn cắm rễ, nở hoa. Và cuối cùng là hiến dâng cho con người tất cả, không đòi hỏi gì hết. Ôi hoa cải, hoa đẹp nhường nào!

(Dẫn theo Nguyễn Quốc Siêu)

Bài làm 2

Hoa cúc trắng

Chưa có mùa xuân nào, vườn hoa nhà mình lại nở nhiều bông như mùa xuân năm nay. Hình như chúng đua nhau thi tài khoe sắc, xem ai đón xuân đúng ngày, đúng tháng theo dự kiến của cô chủ, nên mới hai sáu, hai mươi bảy tết đã bắt đầu rực rịch hé mở những cánh hoa đầu tiên dưới ánh nắng xuân hồng. Nào huệ, nào cúc, lay ơn, thược dược, hồng nhung... loài nào cũng đẹp, cũng xinh. Nhưng mình thích nhất vẫn là loài cúc trắng.

Ai cũng nghĩ là cúc thì phải màu vàng. Đúng như thế. Song chỉ có vậy, hóa ra loài cúc đơn điệu về màu sắc thế ư? Không! Vườn nhà mình chỉ có loài cúc trắng, nó không chỉ nở về mùa thu thôi mà suốt quanh năm cúc trắng vườn mình cứ đơm bông khoe sắc với đất trời, vẫn nở nụ cười chúm chím rạng đông, rồi tươi cười một cách hồn nhiên đón nắng mai vàng khi ông mặt trời lên cao rực rỡ.

Cũng giống hệt cúc vàng, vẻ đẹp của cúc trắng chẳng kém phần lộng lẫy, lại còn thêm nét trinh trắng kiêu sa hơn cúc vàng một bậc. Cũng những cánh hoa li ti, cũng hương thơm ngan ngát, dịu dàng, vậy mà mình thích nó hơn nhiều cúc vàng đấy. Cúc mọc thành từng khóm, thân cây chi chít chen chúc lẫn nhau như muốn đứng tựa vào nhau bởi thân mềm, mảnh mai như cây sậy. Lá mọc thành từng chùm xòe ra những ngón tay. Hình lá xẻ con mềm mại, mọc so le nhưng rất dày, vì thế, nhìn khóm cúc tưởng như nó xòe lan ra mặt đất. Lá cúc xanh quanh năm một màu xanh dịu dịu. Còn bông thì nở theo từng tháng, mỗi đợt dễ đến gần nửa tháng hoa mới tàn. Vài ngày sau đã thấy cây đơm nụ. Vì thế quanh năm dường như lúc nào cũng thấy bông ở đâu cảnh. Dù nắng hạ mưa đông, tiết trời thay đổi, cúc vẫn không quên nở hoa và cũng không vì thế kém cả phần hương sắc. Lúc nào, hoa cũng tròn xoe, trắng muốt, kiêu hãnh, xếp đặc cánh quanh nhụy. Và lúc nào cúc cũng được ong bướm bầu bạn đông vui.

Cây cúc trắng không gọi nhớ mùa thu như cúc vàng, mùa xuân như vạn thọ, mai vàng. Nó là một loài hoa tứ quý luôn trang điểm cho đời thêm đẹp, thêm vui. Có lẽ vì thế mà mình yêu hoa cúc này nhất.

(Lê Thị Nguyên – Trần Đức Niềm – 207 đề và bài làm văn 4 – NXB ĐHSP, 2003)

Bài làm 3

Hoa súng

Đọc đường đất quanh co, hai bên đường đầm rộng ngòi dài. Cuối thu sen đã tàn còn để rớt lại trên mặt nước những lá nhẵn nheo như buồn một nỗi buồn li biệt. Nước phẳng lặng, đồng ruộng phẳng lặng, ngọn cỏ xanh xanh.

Trên suốt một dải đầm sen, chỉ có lá cây súng tròn như cái bánh đa, nổi lên mặt nước, duyên keo kết với nước, phô cả bộ mặt trời xanh như tận hưởng tình của trời đất. Có những chiếc lá hơi tía vàng, có chiếc xanh mon mơn. Nước phô bày một bộ áo, như xô đẩy lên trên mặt một linh hồn.

Giữa đám lá tẻ ngắt, bỗng ở phía bên kia hồ xa cách đường cái không bao nhiêu, lộ một bông hoa súng màu thiên thanh. Người du khách lơ đãng sẽ không trông thấy nó đâu vì nó không hề rực rỡ. Ai bảo nó không quân tử hơn sen, vì sen đỏ chói, cảm dỗ mắt người ta; sen còn tỏa hương thơm để làm người ta quyến luyến, để kích thích dục vọng ích kỉ của người ta, khiến người ta hái để ép chề. Ừ thì bản sen là *hoa quân tử* kích thích thơm nức hương bên cạnh bùn, để ta gọi súng là *hoa thiên tử*. Chẳng bao giờ nó nở nhiều: cả một dải hồ rộng mênh mông, có một mình bông hoa cô lập.

Hoa súng màu thiên thanh, duyên nợ nó với tôi là tất cả một lịch sử! Thuở còn bé, tôi trông nó nở ở trước nhà, trong một cái ao thân mật, có lũy phía ngoài.

Ngõ nhà tôi mở thẳng bờ ao. Cái ngõ nhỏ có mái, có xà tre đánh đu được, nay tôi còn trông rõ quá! Khi xưa tựa ở đó tôi mong thấy mẹ tôi đi xa về hoặc dì tôi sang chơi. Lúc ấy tâm hồn con trẻ của tôi (tôi mới lên sáu, lên bảy) kinh nghiệm sự đời bằng giác quan, tôi cảm sự đẹp và *một cái gì lâng lâng thanh khiết* ở bông hoa súng, nở không biết về mùa nào.

Rồi mười lăm năm trời không thấy thứ hoa đỏ nữa, bởi một lẽ dễ hiểu là tôi ra ở thành thị. Thường năm, Tết đến tôi mua những tấm hình chụp hoặc vẽ những kì hoa kì dị thảo của Tây phương. Rồi cách đây một năm, cuối mùa thu vào làng chơi Triều khúc ở Hà Đông với một vài người bạn ở một cái ao nhỏ gần một quán đầu làng, tôi mới lại thấy một bông hoa súng đương lúc vừa vãn nở. Vẫn hoa cô lập ngô lên giữa mặt nước độ hai gang tay, cánh bao dưới màu phớt nâu, cánh hoa thon thả, màu thiên thanh man mác, làm rạng cả mặt hồ.

Rồi năm nay cách ngày ấy một năm, trên con đường gập ghềnh, ngồi trên chiếc xe đạp, tôi lại trông thấy hoa súng lần thứ ba, như ẩn hiện dưới màu trời và sắc nước, nở êm như ru, không yếm oanh, không om bướm, không tỏa hương ngát, bao giờ cũng đơn chiếc.

(Đình Gia Phong)

Bài làm 4

Hoa giấy

Trước nhà, mấy cây bông giấy nở hoa tung bùng. Trời càng nắng gắt, hoa giấy càng bông lên rực rỡ. Màu đỏ thắm, màu tím nhạt, màu da cam, màu trắng muốt tinh khiết... Cả vòm cây lá chen hoa bao trùm lên cả ngôi nhà lẫn mảnh sân nhỏ phía trước. Tất cả như nhẹ bổng, tưởng chừng chỉ cần một trận gió ào qua, cây bông giấy chũu chịt hoa sẽ bốc bay lên, mang theo cả ngôi nhà lang thang giữa bầu trời...

Hoa giấy đẹp một cách giản dị. Mỗi cánh hoa giống hệt một chiếc lá, chỉ có điều mỏng manh hơn và có màu sắc rực rỡ. Lốp lốp hoa giấy rải kín mặt sân, như tôi rất yêu những bông hoa giấy. Chúng có một đặc điểm khác nhiều loài hoa khác: Hoa giấy rời cành khi vẫn còn đẹp nguyên vẹn, hoa rụng mà vẫn còn tươi nguyên; đặt trên lòng bàn tay, những cánh hoa mỏng tang rung rinh, phập phồng run rẩy như đang thở, không có một mảy may biểu hiện của sự tàn úa. Dường như chúng không muốn mọi người phải buồn rầu vì chúng kiến cảnh héo tàn. Chúng muốn mọi người lưu giữ mãi những ấn tượng đẹp đẽ mà chúng đã đem lại trong suốt cả một mùa hè: những vòng hoa giấy bông bành đủ màu sắc giống hệt những áng mây ngũ sắc chỉ đôi lần xuất hiện trong những giấc mơ thuở nhỏ.

(Trần Hoài Dương – Văn miêu tả tuyển chọn – NXB GD, H, 1998)

Bài làm 5

Hoa học trò

Phượng không phải là một đóa, không phải vài cành, phượng đây là cả một phần tử của cái xã hội thắm tươi; người ta quên đóa hoa, chỉ nghĩ đến cây, đến hàng, đến những tán lá lớn xòe ra, trên đầu khít nhau muôn ngàn con bướm. Mùa xuân, phượng ra lá. Lá xanh um, mát rượi, ngon lành như lá me non. Lá ban đầu xếp lại, còn e, dần dần xòe ra cho gió đưa đẩy. Lòng cậu học trò phơi phới làm sao! Cậu chăm lo học hành, rồi lâu cũng vô tâm, quên màu lá phượng. Một hôm, bỗng đâu trên các cành cây báo ra một tin thắm: mùa hoa phượng bắt đầu! Đến giờ chơi, học trò ngạc nhiên nhìn trông hoa nở lúc nào mà bất ngờ dữ vậy.

Bình minh của hoa phượng một màu đỏ non còn nếu có mưa thì càng tươi dịu. Ngày xuân dần đến, số hoa tăng, màu cũng đậm dần. Rồi hòa nhịp với mặt trời chói lọi, màu phượng mạnh mẽ kêu vàng: hè đến rồi! Khắp thành phố bỗng rực lên, như tết đến nhà ai đều dán câu đối đỏ. Sớm mai thức dậy, cậu học trò vào bản trong mùa phượng.

(Dẫn theo Văn miêu tả tuyển chọn – NXB GD, H, 1998)

Bài làm 6

Hoa phượng

*Hôm qua còn lấm tấm
Chen lẫn màu lá xanh
Sáng nay bùng lửa thắm
Rừng rực cháy trên cành.
“Bà ơi sao mà nhanh
Phượng mở nghìn mắt lửa
Cả dãy phố nhà mình
Một trời hoa phượng đỏ*

*Hay đêm qua không ngủ
Chị gió quạt cho cây
Hay mặt trời ủ lửa
Cho hoa bùng hôm nay”.*

(Lê Huy Hòa)